

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ

(Ἀνταπόκρισις.)

Βρέχει, βρέχει, βρέχει, βρέχει διαρκῶς περισσοτέρας ἡμέρας ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ βρέχει μου. Δυσὶν θάτερον ἢ ἡ Τεργέστη εἶναι βαθρακούπολις ἢ ὁ οὐρανὸς ἐδῶ ὑποφέρει ἀπὸ τὰ νεφρά του, ἂν δὲν εἶναι μωρὸ, καὶ τότε βρέχει τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, διότι ὁ Χριστὸς εἶναι βρέφος καὶ τὸ πρῶτον φαινόμενον εἰς τὰ ἀρτιγέννητα εἶναι ἡ ὑγρασία· βρέχει τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους διὰ τὸν ἴδιον λόγον· βρέχει τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων, διότι κατ' αὐτὴν ὅλα πρέπει νὰ βραχῶσι καὶ τέλος πάντων βρέχει, αἰωνίως βρέχει.

* *

Βροχὴ λοιπὸν καὶ . . . ὑγρασία—ὀλίγον καὶ θὰ ἔλεγον λάσπη παρασυρόμενος ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τῆς νοσταλγίας—Συλλογίζομαι, ἂν εἶχομεν ποτε τὸν καιρὸν αὐτὸν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας, τί ὕβρεσολόγιον θὰ ἐξευλέσσομεν κατὰ τοῦ βασιλέως, τῆς κυβερνήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ ὕβριζομεν τὸν βασιλέα διότι μὲ τὴν βροχὴν θὰ ἐποτίζοντο αἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἰδιοκτησίαι του, θὰ ὕβριζομεν τὸν Κουμουνοῦρον διότι αἱ Ἀδάμαντες—ἂν δὲν μ' ἀπατᾷ ἡ ὀνομασία—θὰ μετεβάλλοντο ἀπὸ χέρσον γῆν εἰς Κωπαῖδα, θὰ ὕβριζομεν τὸν Θεὸν διότι βρέχει ὅταν δὲν ἔχωμεν ἀνάγκην βροχῆς, καὶ θὰ ὕβριζομεν τὸν Δήμαρχον διότι δὲν καταβρέχει ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην καταβρέγματος.

Τοιοῦτότρόπως θὰ διηρχόμεθα τὸν βροχερὸν καιρὸν μας συζητοῦντες—ἂν τοῦτο ἡδύνατο νὰ ὀνομασθῇ συζήτηση—διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀνωτέρω κυρίων, ἀφ' οὗ δὲν θὰ εἶχομεν πῶς ἄλλως νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς ὥρας μας κεκλεισμένοι ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ Γιαννοπούλου ἢ τῇ μπιραρίᾳ τοῦ Μπεριουδάκη.

* *

Ἄλλως ὅμως ἐδῶ τὰ πράγματα ἔχει· ἡ βροχὴ, ἡ χιὼν, ἡ μπόρα, ἡ ὑγρασία, ἡ διάρροια οὐδόπως ἐπιδρῶσιν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐπιφέρουσι μείωσιν εἰς τὴν συρροὴν τοῦ κόσμου ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, εἰς τὴν διασκέδασίν του, εἰς τὸν περίπατον, τὴν ἐργασίαν, τὰ δεῖπνα, τοὺς χοροὺς, τὸν ὕπνον τὴν . . . ἔγερσιν. Ἡ βροχὴ τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς τρέμομεν, ἤθελε τὸ πολὺ πολὺ ἀναγκάσει τὸν ἐδῶ κόσμον νὰ σηκώσῃ ὀλίγον τὰ πανταλόνια του, νὰ ἀνοίξῃ τὴν ὀμβρέλλαν του, καὶ ἐμπρὸς εἰς ἔργον! Καὶ τώρα ἐννοῶ, καὶ θὰ ἐννοῇς καὶ σὺ, διὰ ποῖον λόγον ἡ ἐκστρατεία μας μέχει Δομοκοῦ ὀλίγον ἔλειψε ἀνὰ ταφῇ ὑπὸ χιὼνα ἥτις μόλις τὸν ἀστράγαλον τῶν μαχητῶν μας ἐκάλυπτε, καὶ νὰ πέσῃ ὑπὸ τὰς σφαῖρας ἐλαφρᾶς χαλάζης. Καὶ πῶς ὅχι! ἄνθρωποι οἵτινες δὲν ἐσυνείθισαν ποτὲ εἰς τὰς κακοκαιρίας τῶν πόλεων, διόλου παράδοξον ὅτι εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἐξω τῆς Λαμίας ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εὐρέθησαν ἀπέναντι τοῦ βορείου πόλου. Ἄλλως ὅμως ἐδῶ τὰ πράγματα ἔχει.

* *

Εἶναι παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων· ἡ ἑορτὴ αὐτὴ ὑπὸ στομαχικὴν ἐποψὴν ἰσοδυναμεῖ ἐν Τεργέστῃ μὲ τὰς ἑορτάς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων μας, καθ' ἃς γίνεται κατανάλωσις ἰχθύων—οἰνοῦ καὶ ἐλαίου—ἐν-

ταῦθα—μπίρας καὶ γυναικῶν. Παρὰ τὴν Αἰθρινὴν πλευρὰν τῆς Τεργέστης καὶ ἐγγὺς τῇ θαλάσῃ ἰδρῶθη τὸ παρελθὸν ἔτος ἰχθυοπωλεῖον. Τὸ ἰχθυοπωλεῖον αὐτὸ λιθόκτιστον, πλακόστρωτον, μὲ τέσσαρας σταυροειδῶς εἰσόδους, μὲ ἀπέραντον ἔκτασιν, μὲ ἀπαστράπτουσιν καθαριότητα, ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ἐν Ἀθήναις ὡς λέσχη τῶν ὁμογενῶν μας μὲ μετοχὰς ἀντὶ ἰχθύων, ὑπερτιμημένας καὶ αὐτὰς ἐν ἡμέρᾳ ἐθνικοῦ τινος δανείου, καθὼς τοῦ; ἰχθύς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων. Πᾶσα λοιπὸν ἡ πόλις τῆς Τεργέστης εἰς τὸ ἰχθυοπωλεῖον, ἐνόμιζε; ὅτι οἱ ἰχθύς εἶχον δώσει γενικὸν rendez-vous εἰς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἔβλεπες ἕνα κόσμον δολόκληρον ἀπὸ ἰχθύς ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἕνα ἄλλον κόσμον ἀπὸ ἀνθρώπους, Μπαρμποῦνια λοιπὸν ἀπὸ ἰδῶ κατακόκκινα, μάγουλα ἀπὸ 'κεῖ καὶ χεῖλια αἱματοβαμμένα, χεῖλια ἀπὸ δῶ, σιλφίδες ἀπὸ 'κεῖ, συναγρίδες ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ζωντοχῆρες ἀπὸ τὸ ἄλλο, ροφούς δεξιά, ἀξιωματικούς ἀριστερά, χταπόδια ἀπὸ ἰδῶ, περιπολῆς ἀπὸ 'κεῖ, γλώσσας καὶ μουρούρας ἐντεῦθεν, γυναῖκες ἐκεῖθεν, καλὰ μάρια ἀπὸ ἰδῶ, καθηγητὰς ἀπὸ 'κεῖ, πίναις, διψαῖς, ἐμπόρους, δελφίνια, σαλάκια, ἐβραῖους, σκυλόψαρα, Ρωμηοὺς, στρείδια, γρηαῖς, μίδια, γαῖδουροπόδαρα καὶ καθεξῆς. Αἱ, ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐπῆρε ἀπὸ ἕνα ψάρι καὶ bras des sus-bras-dessous διευθύνθη οἰκαδε ὅπως τὸ ἀπολαύσῃ μόνος του π. χ. μία γυνὴ ἕνα χέλι, ἢ μετὰ τῆς οἰκογενείας του π. χ. ὀκταμελὲς οἰκογενεὶάρχης ἕνα χταπόδι.

* *

Βρέχει, βρέχει αἰωνίως! Ἐν τούτοις μ' ὅλην αὐτὴν τὴν βροχὴν ποῦ θέλεις νὰ διασκέδᾳμεν ἀπόψε, εἰς μπιραρίαν, τὸ ὅποῖον σημαίνει ἄσματα, χοροὺς, μουσικὴν, ἢ εἰς θέατρον; μὲ μπίραν ἢ μὲ γυναῖκας; χορεύοντες ἢ κλινήρεις; Ἐν πάσῃ περιπτώσει θέλεις νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν Adria (μπιραρία) ἢ εἰς τὸ Politeama; (θέατρον)· εἰς τὴν Aurora ἢ εἰς τὸ Filodrammatico; εἰς τὴν Borsa vecchia ἢ εἰς τὸ Fenice; εἰς τὴν Stella ἢ εἰς τὸ Comunale; εἰς τὴν Stella polare ἢ εἰς τὸ Armonia; εἰς τὴν ἢ εἰς τὸ; (τὰ θελὺκα εἶναι μπιραρίαι, τὰ οὐδέτερα θέατρα). Ἄλλ' ὅχι, προτιμῶ νὰ σὲ φέρω εἰς αἰθουσαν χοροῦ φεγγεβολοῦσαν ἀπὸ ἀπλετοῦ φῶς καὶ ἀπληστοῦ ὠραιότητος· ἄρον λοιπὸν τὴν τεμπελιά σου καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι.—Καὶ πρῶτον, ἐμπρὸς ἐδῶ ἀνέλθωμεν τὸ Corso (ὁδὸς Ἑρμοῦ), πλὴν, ὀλίγον δεξιά νὰ μὴ σὲ ἀναποδογυρίσουν τὰ Λεωφορεῖα, ὀλίγον ἀριστερὰ νὰ μὴ σὲ ἀνατρέψουν οἱ ἰπποσιδηρόδρομοι, ἤμισυ ἐπὶ δεξιά νὰ μὴ σὲ πλακώσουν αἱ ἄμαξαι, καὶ ἤμισυ ἐπ' ἀριστερὰ νὰ μὴ σὲ κουτουλίσουν οἱ βόες καὶ τὰ ἀνδρόγυνα! Α! bravo! εἰς μεθὰ τώρα ἐπὶ τῆς Via del torento: στρέψον ἀριστερὰ, εἰς μεθὰ ἐπὶ τῆς Via del bosgeto: ὀλίγα ἀκόμα βήματα καὶ ἐφθάσαμεν, στρέψον ἀκόμη δεξιά, ὀλίγον βῆμα ταχὺ, ὀλίγον τροχάδην, ὀλίγον στὰ τέσσαρα, δηλαδὴ στὰ δύο, ἀλλὰ στὰ τέσσαρα . . . Αἱ, ἄλτ! δὲν βλέπεις; ἐφθάσαμεν Via Chiozza N. 3.—

Ἐδῶ λοιπὸν ἀναβαίνεις ὀλίγας βαθμίδας ἕως 25, κτυπᾷς μίαν θύραν, σοῦ ἀνοίγουν· δίδεις ἐν φράγκον, εἰσέρχεσαι· δίδεις τὸ παλτό σου, τὸ μπαστούνιον ἢ τὴν ὀμβρέλλαν σου καὶ ὅ,τι ἄλλο κρεμαστὸν—κἀλλιον κρεμαστὸν—ἔχεις, εἰς μίαν κυρίαν, σοῦ τὰ φυλάττει. Κατόπιν εἰσέρχεσαι εἰς ἕνα θάλαμον, πίνουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες· εἰσέρχεσαι εἰς ἄλλον, τρώγουν γυναῖκες καὶ ἄνδρες· ἐμβαίνεις εἰς τρίτον, τραγουδοῦν· εἰς τέταρτον χορεύουν, εἰς ἄλλον πιθοῦν καὶ καθεξῆς· καὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι τὸ προανάκρουσμα τῆς εἰσιμαζομένης.

Χορευτικῆς ἐσπερίδος.—'Ἄλλ' ἰδοὺ μία αἶθουσα, μὲ φῶς το-
σοῦτον ὅσον δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ὅλαι αἱ ἐν χριστια-
νικῇ τινὶ ναῷ καίμεναι λαμπάδες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
'Ἀναστάσεως σὺν τῇ 'Ἀναστάσει, μὲ χωρητικότητα 100 ὡς
ἐγγιστα χορευτικῶν ζευγῶν, μὲ κλειδοκύμβαλον ἐν γωνίᾳ
τινὶ μικροσκοπικῶν ἐν τῷ ἀπεράντῳ ἐκείνῳ χώρῳ, καὶ ἐπὶ
τέλους μὲ θεωρεῖα διὰ τοὺς φιλοπεριέργους ἀνωθεν καὶ πέ-
ριξ αὐτῆς. 'Ἄλλ' ἡ αἶθουσα, ὁ χώρος, τὸ πιάνο, τὰ θεω-
ρεῖα, τὸ φῶς καὶ αἱ ἡρτημέναι ἀκόμη ἐπὶ τῶν τοίχων εἰκό-
νες εἶναι κόσμος ἄψυχος· ποῦ εἶναι λοιπὸν ὁ ἐμψυχος κό-
σμος; καὶ πόσαι ψυχαὶ θὰ πληρώσωσι τὴν εἰρεῖαν ἐκείνην
αἶθουσαν; 2, 4, 8, 10, 20, ἐπὶ τέλους ἀναρίθμητα ζεύγη
εἰσέρχονται, ἐν ᾧ τὸ κλειδοκύμβαλον ἠνεωγμένον πανταχό-
θεν ὡς μπουκαπόρτες πλοίου ἐτοιμοπολέμοι, ἐκπέμπει δαι-
μονίους ἤχους στροβίλου τινος τοῦ Στράους. Καὶ τώρα
ἐπιτραπήτω μοι μία παρομοίωσις. "Εὐτυχέ ποτε νὰ ἰδῇς
ὁπλὴν τινα σχηματιζομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥτις παρασύρει
βιαίως ἐν αὐτῇ πᾶν τὸ προστυχόν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ νο-
μιζόμενον τοῦτο ἀπωλεσθὲν ἀναφαίνεται εἰς μικράν τινα
ἀπόστασιν ἐπὶ τῆς ὠραίας θαλάσσης; Τώρα ἂν ὑποθέσῃς
τὴν θύραν τῆς αἶθουσης ἐκείνης ὁπλὴν, ἕκαστον ζεύγος τὸ
ὁποῖον ἐφθάνει ἐξωθεν μέχρις αὐτῆς ἐστροβιλίζετο ὑπὸ
τῶν ἤχων τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἐβλε-
πες ἐντὸς τῆς εὐρείας αἶθουσης ἰστάμενον παραπλευρῶς τοῦ
προηγθέντος αὐτῷ ζεύγους. Καὶ τώρα ἂν μοι ἐπιτρέπῃς
μίαν ἀκόμη παρομοίωσιν, ἢ μᾶλλον μεταφορὰν ἀπὸ τῶν
ἄψυχων εἰς τὰ ἐμψυχα, τελειόνω. "Εὐτυχέ ποτε νὰ σοῦ χα-
ρίσουν τὴν παραμονὴν τῆς πρωτοχρονιάς κατὰ τὰ παιδικὰ
σου ἔτη παιγνίδιον παριστάνον αἶθουσαν ἐφ' ἧς χορεύουσι
ζεύγη νεοροσπαστῶν τῇ ἐνεργείᾳ ἐνδὲς σύρματος, ὅπερ ἀπο-
δίδει καὶ μουσικοὺς ἤχους χοροῦ τινος; Βίδες τότε τὰ νευ-
ρώματα ἐκεῖνα πόσον ἐγγυχῶς χορεύουσι καὶ πόσον δια-
κριτικῶς φυλάττουσι τὰς ἀποστάσεις; Νομίζεις ὅτι μουσικὴ
καὶ χορὸς ἐν χρόνῳ καὶ τόπῳ ἀποτελοῦσιν ἐνιαῖόν τι καὶ
ἀχώριστον. Καὶ λοιπὸν τὴν αὐτὴν χορευτικὴν ἀρμονίαν
ἐβλεπες καὶ εἰς τὰ 50 ἐκεῖνα ἐμψυχα ζεύγη, ἅτινα συνε-
κράτουν ἐλαφρῶς τὰς χεῖρας, συνεπλέκοντο διὰ τῶν ἄλλων
δύο χειρῶν, καὶ προσεκόλλουν κυριοπλεκτικῶς—τὰς πα-
ριὰς, ὁπότε τὸ θῆλυ ἡμικλεῖον τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφίετο
νωχελῶς ἐπὶ τοῦ ἄρρενος ὅπερ ἤδη διεύθυνεν αὐτὸ ὡς νε-
οσπιδεὲς διὰ ποικίλων καὶ ἀλλεπαλλήλων στροφῶν, τῇδε
ἠγάκεις ἀνὰ τὴν αἶθουσαν πᾶσαν.

Βρέχει, βρέχει, καὶ λοιπὸν ἐγὼ ἐξέρχομαι, ἄλλως θὰ
διηρχόμην ἐν τῇ Τεργέστῃ ὁλόκληρον ἡμέραν ἀβρόχοις ποσὶ,
γράφων ἐν τῷ οἴκῳ μου, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ
διηρχόμην εἰς 'Αθήνας ὁλόκληρον ἡμέραν χωρὶς νὰ ἶδω τὸν
ἥλιόν μου, ὃ θὰ ἀπηλιπιδόμην.

Dock.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

Αἱ ἀπογοντεύσεις εἶναι φλεβοτομήσεις τῆς ψυχῆς.

*

*Ο μέθυσοις προτι μᾶ πάντοτε τὰ πνεύματα ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

*

Βυκολώτερον εἶναι εἰς τὴν γυναῖκα νὰ ἐπανορθώσῃ ὑπο-
δήματα χαλασμένα ἢ ἄλλο τι χαλασμένον.

*

Γνωρίζω ἀνθρώπους γράφοντας δηκτικὰ καὶ ὁμῶς μὴ
ἔχοντας ὀδόντας.

*

Προτιμῶ νὰ ξεφυλλίζω κρομμύδια ἢ ποιήματα τοῦ Πα-
ράσχου· διότι κλαίω ὀλιγώτερον.

*

*Ἄν ἡ ζωὴ μοῦ γίνῃ ποτὲ βάρος, βεβαιωθῆτε ὅτι θὰ τὴν
φορτώσω ἐπὶ κάρρου.

*

Τὰ ἐνδύματα τοῦ ῥάπτου μου μὲ πηγαίνουν καλλίτερα
παρὰ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ὅταν δὲν τὸν πληρώσω.

*

*Ο οἶνος τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου θὰ ἦτο ἴσως τὸ νέκταρ
τῶν θεῶν, διότι εἶναι ὑπὲρ-φυσικός.

*

Νεαρὰ γυνὴ ἐρχομένη εἰς γάμον μεθ' ὑπερήλικος δὲν ἔχει
ἀνάγκην ἀλεξηλίου· διότι ὁ σύζυγός της τὴν σκιάζει.

*

Πολλοὶ μεταχειρίζονται κοκκινάδι διὰ νὰ μὴ κοκκινίζουν.

*

*Ο Θεὸς ἐπλασε τὰς ἀσχήμους γυναῖκας ὡς παρηγορίαν
τῶν ἀορμάτων.

*

Οἱ καμπούρηδες εἶναι παραμεμορφωμένοι κάμηλοι.

*

*Ἡ γυνὴ σὲ πειράζει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν· ὁ πρίων διὰ τῶν
ὀδόντων.

*

*Ἡ ἡλικία κατὰ τοῦτο διαφέρει τοῦ ἀρωματικοῦ σάπω-
νος τοῦ κ. Λεούση, καθ' ὅτι αὐτὸς λευκαίνει τὰς χεῖρας
καὶ ἐκείνη τὰς τρίχας.

*

*Ἡ ἀπιστία εἶναι ὁ πυροσβέστης ὅστις σβύνει τὴν πυρὶν
κατὰ τῆς καρδίας.

Commerson